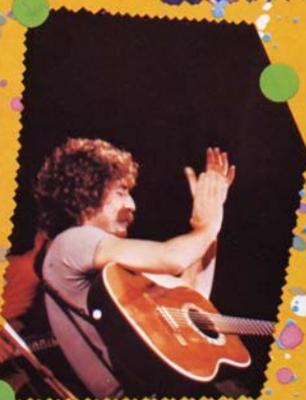
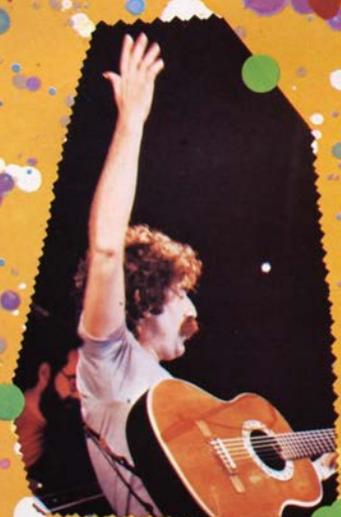

QUICO MARIA DELMAR

QUICO MARIA DELMAR

- ★ 4m. 406 Homenaje a Billy Holiday
- ★ Cancó de Patzar, 2.52 Pi de la Serra
- ★ La marxa del President, 4.27 Charlebois Vignault
- ★ Petita Festa, 1.42 Lipo
- ★ Cada dia (inc manes), 5.25 Pi de la Serra
- ★ L'amor n'ic'ho val, 3.28 Stevie Wonder
- ★ República Forestal, 1.47 Pi de la Serra
- ★ Oració, 2.58 Pi de la Serra
- ★ Nocturna, 2.25 Pi de la Serra
- ★ Ex la llarg esperar, 5.30 Pau Riba

A

JIM

(Homenaje a Billy Holiday)

Jim no em porta mai les flors que preferisc, Jim, no rem mai justs, jo no m'ho meresc, no he perquè estic tan boja per Jim.

Jim no em dia mai que sóc el seu que desitj ardent el foc de amb que ell ja no s'encen malgrat els anys que fa que sortim.

Si em sento emmalalir d'amor jo faig com si em venjo, el deixo fugir, però el meu cor s'esquerda encara més.

Sé que el dia que m'estimi em deixaré, podreu creure'm si vau avui o no, demà, sempre durt amb mi alguna cosa de Jim.

Si em sento emmalalir d'amor jo faig com si em venjo, el deixo fugir però el meu cor s'esquerda encara més.

Sé que el dia que m'estimi em deixaré podreu creure'm, sigui avui o no demà, sempre durt amb mi alguna cosa de Jim.

N. Sbars-C. Parillo-M. Samaliti

Traducció al català de Pi de la Serra

CANÇO DE L'ATZAR

A l'ombra d'una palmera que hi ha al carrer de l'atzar, ha passat la primavera perseguida per la mar, a l'ombra d'una palmera.

Sota una alzina surera un lleonetaire curiós ha trobat pedra foguera però ha perdut el seu gos, sota una alzina surera.

La tramuntana furiosa s'ha emportat els seus llençols i ara dormirà nerviosa sola i trista, perquè ho vol la tramuntana furiosa.

El capoveure és l'hora baixa i jo m'adormo escriturats en murri vull que la canya no tingui un color distint del capoveure o l'hora baixa.

Una vegada la vida va fer l'amor amb la mort i en quedà tan penodida que mai més va prova sortir una vegada la vida...

Lletres i música: Pi de la Serra.

LA MARXA DELS PRESIDENTS

El President se'n va caçant.

Que és un camp molt gran amb el sol massa gran.

Ho! Ho! veint, envolta un infant, que es cria amb el seu mal de dents, juga amb l'ull i ho veu tot curiós, mena sorda amb els ulls, curiosa, sense oïre i silenci silencios.

Darrera casa hi ha un parany... Si el President se'n va a matar el temps amb el seu gran valor d'argent que veu vent tot a dalt del vent.

L'infant veu venir el President, torna els ulls a dins del seu baló, agraït que troba el temps rodo.

Aporta el temps i mata el vent... Senyor l'infant tens nos i tens vent, però teu set vent has crescut bastant.

L'infant veu venir el President que el vol robar l'estel lluent, el voltor planaja més amunt.

Un infant els ha ensenyat el puny. El mal temps és sobre el parany...

Senyor l'infant parlar un instant el President que es creu important, que és arreu i a sobre dels teus anys.

El President sóc jo, diu l'infant, tant se val si jo no tinc voltor, que em segueixi al meu envió.

El voltor demana, quan serà, quaranta anys o potser demà?

L'infant diu demana-ho al vent, el vent diu el no és President.

És amable però ple d'humor, diu el President al seu voltor, aquest nen te n pervindrà molt fi.

Però l'infant el seu sempre vent, digueu-me senyor infant dels vents, quin seran els vostres reglaments.

El vent diu, primer aboliré les accions l'or i bastant diner, tot l'or i tot el diner del temps.

Després del vostre moment els soldats i els vostres regiments envoltats de ferro i de ciment.

Poliré tot el governament amb l'ofici aquarel·la de President.

Veig la gran abel·lectors ben d'acord amb els trituradors.

Posaré en el vostre moment l'arsenal i tots els armaments.

Solament m'emportaré la falç, l'esquema us giraré després.

Per sota l'ala perd sang.

El President diu al seu voltor, veu déus un vol aprop dels meus camps.

Li heu ballat sobre el temps i que parla amb l'estel lluent.

L'ull i el sol no figures al fit junta i tu una sembla un sol de temps.

S'hi van robar i a reaplegant...

Lletres: Guillen G. Vignault
Música: Robert Charbono
Traducció al català de Pi de la Serra

PETITA FESTA

Prenc un flascó de vi i entre les flors bevia som tres, la lluna, jo i l'ombra que em segueix.

No ap burbeu per sort la lluna bona amiga, i a la meua ombra mai la set no l'angonia.

Quan canto veuc ací la lluna que s'ho mira, quan em poso a dançar l'ombra em la companyia.

Quan s'acaba el feut els convidats no em fugen veuc ací un tristor que mai no l'ho tenguia.

Si me n'entoro al casal em segueix l'ombra muda i una mica més lluny m'acompanya la lluna.

Lletres: Maria Maest

Música: Toni Soler

CADA DIA TINC MANIES

Cada dia tinc manies què't és una estona més, agra, corre, vinca, afanyat, que avui he cobrat el met.

La veïna que rondina se la sent des del repil, ara truquen a la porta deus ser el fion que porta el pa.

Lletres i música: Pi de la Serra

B

L'AMOR TOT S'HO VAL (All in love is fair)

L'amor tot s'ho val enfollet jugant em enamorem tots dos jo jurem.

Però el temps corre tant el demà és incert anem avançant a un futur desat.

L'amor s'ho val si l'he de deixar.

El que canta escriu l'amor tot s'ho val.

El destí és l'atzar bona o mala sort jo he apostat l'amor ha guanyat.

Però el combat és fred vincer o recular quanta solista troba el qui ha perdut.

L'amor tot s'ho val. Ja no estàs amb mi el poeta escriu de nou el motiu l'amor tot s'ho val.

El poeta escriu de nou el motiu l'amor tot s'ho val.

Lletres i música: Steve Wonder
Traducció al català de Pi de la Serra

REPOBLACIÓ FORESTAL

Si tingues molta diners em compraré un arbre també quicup xipera i una rosa de marbre.

El arbre per flor i tallar caps de turó i per acollir-me així no ho asseguro.

Entre els quinze xipers passaria amb ems els dies no séfers i tota la quaresma.

I amb la rosa no aniré encara que faria m'assecurar damunt i a un testaveria.

Si tingues molts diners em compraré un arbre i tions de papers i llençaria el arbre.

L'arbre per festajar qualquevol pastoreta i escoltar el rossinyol i cantar-li la terra.

Els papers doblegats per fer llibres de versos molt ben encadernats i que no fossin grams.

El arbre ja llençat aniria a cercar-lo per grans i camps o platals no voldria trobar-lo.

Si tingues molts diners m'avorriria molt.

Lletres i música: Pi de la Serra

ORACIÓ

Aquesta és l'història d'un encapulat d'una ascristia i d'un vell romaní, d'una avemaria de sotanes negres, confessions i hòsties missals i quaresmes, de déu i mare de l'esperit sant ofici litúrgic i cristins santant.

D'una temporalada de la nostra vida la de qualquevol que és partí i crida, quan nexi el baforn, confinem, fustien, així manament, el tremar de déu, hi ha gala o hi ha gana, perses o desfana.

Deu! eh que tu em perdones al confessional penitència dura que faasi molt mal. Sóc, no vull ofendre, anti-clerical.

Al Mediterrani es ballen sardanes em mira i miro esperades vanes i a les rodanes molt afriadus per arrambar l'api a les abadies.

Sant Jordi torero mata el drac equiper, la verge si es verge trepitja la serps, te que el dimoni, vigila, la monja més vella tranquilla fa fila solista perduda dins del convent, a la superiora ha fet testament que és super i ora per no anar a l'infern.

Déu! eh que tu em perdones com professional, penitència dura que faasi molt mal. Sóc, no vull ofendre, anti-clerical.

Dintre una estalvia ha nascut tot sol és l'Espina campanes al vent, els reis del petroli ja han arribat però n'hi ha que és negre i va descordat, després via crucis el xipre clarat.

Sant Llàtzer aixeca i pots caminar, clausura, el toro gira, silics tomara el dimoni i tampa com llaminadura en forma de dona, en forma de llop, toca la viola la violonada.

Deu! eh que actualizes el cerimonial perquè si no et quicupes sense personal, potes és culpe teu si tot ho manegues, i tot ho vigiles, i em detases que sigui anti-clerical.

Lletres i música: Pi de la Serra

NOCTURNA

La nit s'acosta, heu i se'n va, potser somen un dia de capvesper l'espera, ja tornarà... per el capvesper es farà amoniar.

Si ve amb la lluna clara aré que quan és fosca tremola el mar, quan veng el dia, primer combat, però la batalla de clarorant.

La nit s'acosta i cadascú, per a una silenci, per altres por, jo me l'estimo no ho sap ningú, en el silenci hi ha més tendor.

Fidel als stras dona del cat l'alta gelosia cada mati la fornicat, moctur durt, i nets i una mica d'avi i de Serra.

Lletres i música: Pi de la Serra

ES FA LLARG, ES FA LLARG ESPERAR

I

Oh que llarga es fa sempre l'espera quan l'espera que vingui el peyor i que trista i que llarga es l'espera quan s'espera la mort de l'amor.

Quan s'espera que tot ja s'acabi per tot d'una l'horar a començar quan s'espera que el mon tot s'efoni per tornar-lo a edificar.

es fa llarg, es fa llarg esperar.

II

Te fa trist esperar cada dia el cel roig i el sol que ja s'en va, i el fa foc esperar cada dia perquè el sol no s'en vol anar mai perquè els dies s'en van sense pressa i les hores no volen fugir perquè esperes, i esperes, i esperes i veu demà, però encara et abis, es fa trist, es fa trist esperar!

III

I en fan tants els matins i les tardes quan l'espera e desvetlla el neguit.

I es fan grans les barques lentes lentes perquè e sentis amb el cor emogat perquè sentis que tens l'anima morta i ho veus tot, tot el mon molt confus perquè e troves amb les portes closes i tancat com un garrafó, es fa llarg, es fa llarg esperar!

IV

I en fan grans les hores d'espera quan no plou però veu el cel plujós.

I es fan llarges les grines esperes quan la fi sems aproç per tots dos quan fa dies, que si vides, si cances i fa temps que vas fer d'últim s'esperat al cor senta la mort i l'esperant al penjar potes és l'últim avís, es fa gris, es fa gris esperar!

Lletres i música: Pau Ribà.

JIM

(Homage a Billy Holiday)

Jim no me trae nunca las flores que prefiero,
Jim, nunca ritmos juntos y yo no lo merezco,
no sé porque estoy tan tonta por Jim.

Jim nunca me dice que soy su deseo ardiente,
el fuego del amor con el que ya no se enciende
a pesar de los años que hace salimos.

Si me siento enferma de amor
hago como si me vengara,
lo dejo irse, pero mi corazón
todavía más se desgarrará.

Sé que el día que me quiera me dejará,
podré creerme, hoy o mañana, en aquel,
siempre llevaré conmigo alguna cosa de Jim.

Si me siento enferma de amor
hago como si me vengara,
lo dejo irse, pero mi corazón
todavía más se desgarrará.

Sé que el día que me quiera me dejará,
podré creerme, hoy o mañana, en aquel,
siempre llevaré conmigo alguna cosa de Jim.

(De Shamus C. Pfeiffer-M. Samuels)

(De una traducción al catalán de P. de la Serra)

LA PARTIDA DEL PRESIDENTE

El Presidente se va cazando.

Un campo muy grande,

Oh, oh, el viento demasiado grande.

Oh, oh, el viento rodea a un niño
que se distrae con su dolor de dientes,
juega con el ojo y todo lo ve diferente,
come arena con los ojos, cariñoso
ante el silencio silencioso.

Detrás de la casa hay una trampa...

El Presidente se va a matar el tiempo
con un gran buitre de plata
que ve venir por lo más alto del viento.

El niño ve acercarse al Presidente,
cuelva los ojos dentro de su balón,
hace ver que encuentra el tiempo redondo.

Apunta al tiempo y mata al tiempo...

Señor niño, tienes nombre y tienes viento,
para tu siete años has crecido bastante.

El niño ve venir al Presidente
que quiere robarle la estrella brillante,
el buitre planea más arriba.

Un niño le ha mostrado el puño.

El mal tiempo está sobre la trampa...
Señor niño, hablad un hombre al
Presidente que se cree importante
siempre sin pausas y sobre tus diez años.

El Presidente soy yo, dice el niño,
no me importa si no tengo buitre
que revele a mi alrededor.

El buitre pregunta, ¿cuándo será,
en cuarenta años o tal vez mañana?
El niño dice preguntando al viento,
el viento, dice el niño, es presidente.

Es amable pero tiene mucho humor,
dice el Presidente a su buitre,
este niño tiene un porvenir muy claro.

Pero el niño lo ve siempre venir...
Decídme, señor niño de los vientos,
cuáles serán vuestros reglamentos.

El viento dice, primero abloré
las acciones, el oro y bastante dinero,
todo el oro y todo el dinero del tiempo.

Serán para vuestro monumento
los soldados y vuestros regimientos
rumores de hierro y de cemento.

Prepararé todo el gobierno
con este oficio de Presidente.

Ve a la gente en telecarros
de acuerdo siempre con los tritiradores.
Pondré en vuestro monumento
el arsenal y todos los armamentos.

Sólomente os dejara la boca
y la espalda os volverá desdoro.

Por debajo de ella pierde sangre.
El Presidente dice a su buitre,
ven, date una vuelta cerca de mis campos.

Un balón explota sobre el viento
y habla con la estrella brillante.
El ojo y el sol se reúnen juntos en la cama
y la luna parece un balón blanco.

Se van volando y recogiendo...

(Letras: Guillen G. Vignaux)

Música: Robert Charbonnet)

(De una traducción al catalán de P. de la Serra)

PEQUEÑA FIESTA

Con un franco de vino
y entre las flores bella,
somos tres, la luna, yo
y la sombra que me seguía.

Por suerte, no hace beber
la buena amiga luna,
y a mi sombra la sed
no la mortifica nunca.

Cuando canto he aquí
la luna que está mirando,
cuando me pongo a bailar
con la sombra me acompaña.

Cuando se acaba el festín
los invitados no huyen,
he aquí una trinita
como nunca la luna.

Si me vuelvo a la cama
me sigue la sombra muda
y un poquito más lejos
me acompaña la luna.

(Letra: Mariá Maera. Música: Toti Serra)

REPOBLACION FORESTAL

Si tuviera mucho dinero
compraría un sable largo,
también quisiera cipreses
y una rosa de mar.

El sable para lucirlo
y sentir cabezas de corcho,
de acortar
lo seguro del todo.

Entre los quinor cipreses
pasaría con caules
los días no laborales
y con la rosa no.

Y con la corona me sé
todavía lo que haría,
me sentaría encima
y así la incubaría.

Si tuviera mucho dinero
se árbol me compraría
y montones de papel
y el sable lo tiraría.

El árbol para cortar
de cualquier pastorcillo
y escuchar al ruiselero
y cantar la vieta.

Los papeles doblados
para hacer libros de versos
me bien encuadernados
y nada contrahechos.

El sable ya tirado
lo irá a hacer
por trágica y por prados
no lo quieras encontrar.

Si tuviera mucho dinero
le aburriría mucho.

(Letra y música: P. de la Serra)

NOCTURNO

La noche se acerca, basta y ya es,
puede ser que anoches, una de ellas,
puede que lo esperes, ya volverá,
con el crepúsculo se hará anochecer.

Si viene con la luna será febrero
cuando viento está tembla la mar,
cuando viene el día, primer susto,
pérdese la batalla de la claridad.

La noche se anoches a cada vez,
para uno silencio, para otro mundo,
yo lo amo, aunque nadie lo sabe,
hay más terror en el silencio.

Fiel a los anoches, dama del cielo,
el alma celosa cada amanecer
de su lado la espanta, temblor diestro,
y así nace un día de hoy y de ayer.

(Letra y música: P. de la Serra)

SE HACE LARGO, SE HACE LARGO ESPERAR

I

Oh qué larga se hace siempre la espera
cuando se espera que llegue la hora
y qué triste y qué larga es la espera
cuando se espera que muera el amor.

Cuando se espera que todo se acabe
para en seguida volver a empezar,
cuando se espera que el mundo se hunda
para volverlo luego a levantar,

se hace largo, se hace largo esperar.

II

Y se hace triste esperar cada día
del cielo rojo y el sol que se va
y se hace oscuro esperar cada día
porque el sol no se quiere ocultar,

porque los días se escapan sin prisas
y las horas no quieren correr,
porque espera y espera y espera
y añelando un mañana pero así aayer,

se hace triste, se hace triste esperar.

III

Y se hacen largas mañanas y tardes
cuando la espera acaba en desamor.
Y se hacen tristes las tardes tan bonitas
porque sientes embalsado el corazón,

porque sientes que tienes muerta

Pi de la Serra: Veu i Guitarras.
 Maria del Mar Bueda: Veu.
 Manuel Camp: Teclats.
 Gabelel Rosales: Guitarras.
 Albert Moraleda: Baix elèctric i Contrabaix.
 Pipo Tuduri: Percussió.
 Santi Ariza: Bateria.
 Aureli Vila: Viola, Violí, Saxo tenor.

Aranjament i direcció musical: Manuel Camp
 Gravació: Amado Jaen, Albert Moraleda
 Mestres: Albert Moraleda
 Gravat als estudis Moraleda al Juliol del 1979
 Fotografia portada: Toni Catany
 Fotografies interior: Toni Catany i Agnes
 Disseny: America Sánchez
 Agraïm al Departament de Cultura i al Departament de Medià i Comunicació de l'Ajuntament de Sabadell pel seu suport i col·laboració.
 La música està protegida per llei.

QUICO MARIA DEL MAR

QUICO MARIA DEL MAR

Producció:
Joan Molas

Les cançons gravades en aquest disc han estat escollides
entre totes les que varem cantar en l'espectacle
"Per Corpus al Romea" del 8 al 17 de Juny de 1979
al Teatre Romea de Barcelona,
amb els mateixos arranjaments i músics de l'espectacle.